

סדר קדושים | מסכת מנחות ע"ז- פ"ג | שבת חוה"מ פסח | י"א- י"ז בניסן תשפ"ו (29 למרחץ - 4 לאפריל 2026)

פסח כשר ושמח

חִיבָה!
 אני מופיע פעמיים בסדר, פעם אחת בראש ופעם אחת בזנב. בפעם הראשונה אני שותק ובפעם השנייה אני מברך. מי אני?

בדרך כלל אנחנו נוטלים ידיים ומברכים לפני אכילת לחם. אבל כאן, ב"ורחץ", אנחנו נוטלים ידיים ללא ברכה לפני אכילת הירק, הכרפס. למה? הגמרא במסכת פסחים מסבירה שעושים זאת כדי שהילדים יתפלאו וישאלו: "מה נשתנה הלילה הזה?". הנטילה היא פעולה של טהרה והכנה למשהו גדול שעומד לקרות.

אני המילה הראשונה בסדר, ואם תהפכו את אותיותי תקבלו "שקד". מי אני? במסכת פסחים, דף ק"ו לומדים על מצוות "זכור את יום השבת לקדשו" – זכרהו על היין. חז"ל מלמדים אותנו שהקידוש הוא הדרך שלנו להפריד בין הזמן הרגיל- חול, לבין הזמן המיוחד- קודש.

חִיבָה!
 כל משתתף אומר "בכוס הראשונה הזו, אני רוצה לקדש את... לדוגמה: את הדיבור הנקי שלי, את העזרה לזולת.

בתקופת בית המקדש הכהנים היו אוכלים את התרומה בטהרה. כזכר לדבר, תיקנו חז"ל נטילת ידיים לפני אכילת לחם.

מצאו כמה שיותר פתגמים, ניבים או ביטויים שבהם מופיעה המילה 'מים'

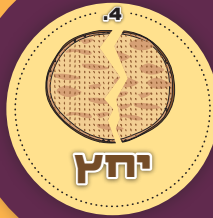
בקהילות שונות נוהגים לאכול ירקות שונים בתור כרפס. זהו את הירקות שסדר אותיותיהם השתנה:

1. הזילטרופ
2. פחות המאד
3. סריל
4. לבצ
5. גונץ

המילה כרפס מזכירה לנו שני דברים הפוכים. מצד אחד, היא מזכירה את העבודת פרך במצרים. מצד שני, זהו ירק ירוק ורענן שמסמל את האביב. כשאנחנו אוכלים את הירק עם המלח, אנחנו לומדים שגם מתוך המלח והדמעות, עם ישראל מצליח לצמוח ולהישאר רענן. הקדוש ברוך הוא מצמיח לנו ישועה דווקא מתוך הקושי.

רבי נתן מברסלב מסביר (ליקוטי הלכות ראש חודש, פסח, אות ה), ש"מצה" היא גם מלשון "מצה ומריבה", והיא רומזת על מחלוקת לשם שמיים, כמו מחלוקת שמאי והילל – ראשי תיבות משה. זוהי מחלוקת שמטרתה אינה ויכוח, אלא בירור האמת. לכן את המצה אוכלים אחרי קריאת ההגדה, שבה הבן שואל את אביו ארבע קושיות, ומתוך הדיון בין הדעות השונות מגיעים להבנה הנכונה.

מסופר על יהודי שבכה כששבר את המצה. שאלו אותו: "למה אתה בוכה?". ענה: "אני נזכר שגם הלב של עם ישראל לפעמים נשבר בגלות, אבל הקדוש ברוך הוא שומר את החלק הכי גדול והכי טוב (האפיקומן) לסוף – לגאולה השלמה".

הילל הזקן היה כורכן יחד. הוא רצה להרגיש את טעם המצה והמרור בביס אחד. למה? כדי ללמד שגם כשקשה (מרור), האמונה (מצה) תמיד עוטפת אותנו.

השלב העיקרי בליל הסדר בו מספרים ביציאת מצרים "בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים"

איפה מופיעים המספרים האלה בהגדה? 3/4/10/11/40/70

מה המספר הגדול ביותר המופיע בהגדה?

מצא את המילה המשותפת

1. זרה, שבלב, קשה
2. חושך, מכות, ארץ
3. כוסות, אימהות, קושיות
4. שאלת, וישר, ולא נשלם

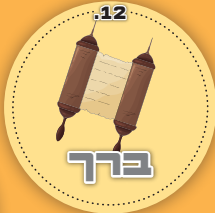
"מה כורך בינינו?"

כל אחד מהמסובים אומר משהו משותף בינו לבין מי שיושב לימינו.

תלמוד ישראלי

הדף היומי לילדים

מצאו את המושגים המופיעים מטה בתפזורת המצורפת-
 כורך | ביטול חמץ | אפיקומן | עבודת פרך | יציאת מצרים
 ארץ גושן | חרוסת | מה נשתנה | אליהו הנביא | חד גדיא

ך	ר	פ	ת	ד	ו	ב	ע	י	ב
ש	ל	מ	י	א	ש	נ	נ	צ	ד
א	ל	י	ה	ו	ה	נ	ב	י	א
ר	ש	ד	ח	ד	ג	ד	י	א	ה
א	פ	י	ק	ו	מ	ן	ז	ת	ט
ן	ש	ו	ג	ץ	ר	א	מ	מ	ע
ג	ח	ר	ו	ס	ת	ע	נ	צ	מ
ו	ו	ג	ך	ר	ו	כ	ב	ר	ב
ב	י	ט	ו	ל	ח	מ	ץ	י	נ
ע	ה	נ	ת	ש	נ	ה	מ	ם	ב

על 'מכת דם' במצרים אמרו חז"ל שהמכה הייתה צריכה להינתן ע"י משה רבנו, אך ה' ציווה למשה שיאמר לאהרן להכות את היאור, והסיבה לכך היא, היות ובזמן שהייתה הגזרה של "כָּל הַבְּנֵי הַיָּלֹוד הַיֵּאָרָה תִּשְׁלִיכֶהוּ", משה הוחבא בתיבה ביאור ובתיה בת פרעה הבחינה בו והצילה אותו.

נמצא שהיאור היה בצורה מסוימת 'שותף' להצלת משה, ומזו הסיבה ה' יתברך לא רצה שהיאור ילקה על ידו במכת דם ובמכת צפרדעים (רש"י שמות ז' ט'). ומזה עלינו ללמוד על גודל מעלת הכרת הטוב, ואפילו לדומם לא להיות 'כפוי טובה'. ילדים יקרים, אל תשכחו להוקיר תודה למארחי הסדר ולכל מי שעמל וטרח.

(הרב דסלר)

"לשנה הבאה בירושלים הבנויה"

חג פסח אינו רק חגיגה על אירוע היסטורי שהתחולל לפני למעלה מ-3000 שנה. במרכזו של החג אנו באים לבטא את האמונה ש"היא שעמדה לאבותינו ולנו", גם בימי פרעה אבל גם בכל מהלך הדורות כולם. על הפסוק שמתאר את יציאת בני ישראל ממצרים אומרת התורה "ובני ישראל יוצאים ביד רמה" ומלמדת שבני ישראל לא רק יצאו, בעבר, אלא יוצאים בהווה מתמשך- תמיד הקדוש ברוך "מצילנו מידם".

אמונת ישראל מלמדת אותנו להביט מעבר למשברים הרגעיים, וחג הפסח מזכיר לנו שגם כשהים סוגר מלפנים והמצרים רודפים מאחור, או כשהחושך נראה סמיך וחסר מוצא – תמיד קיימת יד מכוונת. זהו פלא קיומו של עם ישראל, וזה אחד הדברים עליו אנו שמחים וחוגגים את חג הפסח.

כל הערב הייתי נסתר, ורק בסוף אני נזכר. מי שאוכל אותי לא יטעם אחרי שום דבר אחר. מי אני?"

אוכלים את ה [] לסיים, כדי שיישאר טעם מצה בפה כל הלילה. מצה לזכר קורבן הפסח שהיו אוכלים בגמר הסעודה.

